

Forhandling med den kongelige Bygningsinspektør er afgivet Indstilling derom. Til disse bygningskyndiges Honorarer m. v. bevilges det nødvendige Beløb paa de aarlige Finanslove. De nærmere Bestemmelser om de bygningskyndiges Virksomhed m. v. fastsættes ved kgl. Anordning o. s. v. (som i det fremsatte Lovforslag). I Lovforslagets Titel blev derhos Ordet „Konsulenter“ ombyttet med „sagkyndig Bistand“.

I Betænkningen bemærkes, at »da man i særlig Grad ønsker, at den her omhandlede Bistand skulde ydes af Folk, som har en alsidig Uddannelse og tillige Kendskab til de lokale Forhold indenfor Virksomhedsomraadet, for at saavel arkitektoniske som økonomiske Hensyn kan ske bedst mulig Fyldest, foreslaar Udvalget, at Stiftsøvrigheden faar Indstillingsret til disse Stillinger. Man har forudsat, at Indstillingen skulde omfatte indtil 3 kvalificerede Ansøgere.« Lewinsky og Trier bemærker i Betænkningen, at de »tiltræder Indstillingen ud fra den Opfattelse, at den i sin foreliggende Skikkelse bemyndiger Ministeren til at træffe den endelige Afgørelse ved Besættelsen af de paagældende Stillinger.« — I Folketingets Udvalgs Betænkning udtaler Flertallet (J. Andersen, Dahl, Johs. Fog-Petersen, Grønborg, Mads Larsen, Laurson, Ferdinand Nielsen, Martin Olsen, Johannes Pedersen og Stilling), at det, ligesom Landstinget, anser det for rigtigt, at der, som af Kirkeministeren foreslaaet, skal ansættes 7 bygningskyndige Raadgivere; »men medens Landstingets Affattelse af Lovforslaget binder Ministeren til at vælge disse efter Indstilling af Stiftsøvrighederne paa Grundlag af Forhandlinger mellem disse og de kongelige Bygningsinspektører, anser Flertallet det for aldeles nødvendigt, at Ministeren faar det fulde Ansvar for Ansættelserne.« Flertallet, der fremdeles ikke kan tiltræde Landstingets Forslag om, at det nødvendige Beløb til Honorarerne skal bevilges paa Finansloven, men anser det for rigtigt, at Statskassen *i nogle Aar* yder et fast Tilskud til Institutionen, foreslog derfor at føre Lovforslaget tilbage til dets oprindelige Affattelse, dog med en Tilføjelse om, at Loven skal revideres i den Rigsdagssamling, i hvilken den i Lovforslaget nævnte Lov af 14. Marts 1913 underkastes Revision (nemlig om 5 Aar), saaledes at den, naar der da ikke opnaas Enighed om Lovens Fornylse, skal bortfalde ved Rigsdagssamlingens